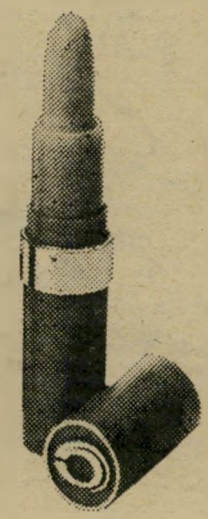

רק 14.00 ל"י

Lipstick
מבחר שפתונים
בגוונים לכל גיל

Outdoor Girl

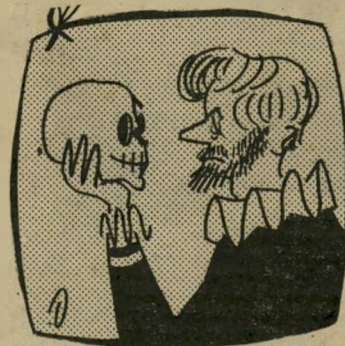
Outdoor Girl מוותרת על אריזות מפוארות ויקרות ומגישה לך מבחר אופנתי של מוצרי טיפוח ואיפור מעולים במחיר נמוך בכ- 50% מחברות קוסמטיקה מעולות אחרות.

מכסימום יופי במינימום הוצאה

מפיצים: הלטיס בע"מ טל' 03-255763 04-665505

מוות למחבלים

ברצוני להעיר ולהגיב על מאמרו של אורי אבנרי "חבל התלייה" (העולם הזה 2029).
מר אבנרי טורח להבדיל בין אדולף אייכמן לבין המחבלים-מרצחים. האם הם מחבלים אינם מתכוונים לרצח-עם פשוטו כמשמעו, כאשר הם מניחים פצצות במקום ציבורי? אלא שמשאביהם דלים, יחסית למשאבים שעמדו לרשותו של אייכמן בשעתו. אילו ניתן להם, הם היו ממשיכים בדרך של אייכמן בנאמנות ובדבקות. אך הטענה המזוהה ביותר של מר אבנרי

היא, כי "עונשי-המוות הוא כולו עניין של רגש... אין אף נימוק הגיוני אחד המחייב עונש מוות..." הרי לך נימוק הגיוני: הם באים להרוג אותנו, לרצוח אותנו — ולכן עלינו להרגם. פשוט, חד וחלק.
לסיום, אבהיר, גם אני לא בעד עונשי מוות אוטומטי לכל מחבל. אולם מחבר לוח אשר באו לרצוח בדם קר אנשים חפים-משפח, וקונו אוקאמוטו הוא דוגמה לכך, אסור שימשיכו לחיות ולו רק כדי שלא ימשיכו להרוג. משום שאם ימשיכו לחיות הם עלולים להמשיך לרצוח אנשים חפים-משפח — ועל אנשים אלה, זרק עליהם, אני מרחם. מותר לי? אריה כהן, תל-אביב

התועמלן של הליכוד

לפני מיבצע אנטנה הזדמן לי לשהות במחיצתו של מנחם בגין. היה זה במסיבת רעים, ומסיבות השמורות עמי אשתדל למנוע זיהוי המסיבה.
בגין התגלה לי כאיש חביב, המפור חיובים וטובלב ונעים לשהות במחיצתו. גם אם אתה "איש קטן"...
במסיבת המסיבה שוחחו המשתתפים גם על רבין, כאדם וכראש-משלה. משהו דיבר גם על האיש שהופקד עליידי בגין כמנצח הבחירות הבאות. כאן — בעיקבות הערה מסוימת — העיר מנחם בגין הערה חשובה, ואני מצטט: "התועמלן הטוב ביותר של הליכוד הוא יצחק רבין! ואין כמו בהופעותיו בטלוויזיה ממד תעמולתי

טוב לליכוד! שום הון תעמולתי ענק לא שווה את האיש הזה, המחבל בתיקולים מוזרים (וכאן העלה חיוך רבי-משמעות) במערך עצמו."

א. ש. תל-אביב
עובדות — או "מדע בדיוני"?

במדור "אתה ותלייה" (העולם הזה 2027), התפרסם סיפור שלפי "גמל" ה" קבלן מר נחום קלקא לממלא-מקום ראש עיריית תל-אביב, יגאל גריפל, על "עור" תל" של זה האחרון למר קלקא, בעניין הקלה בשלום אגרות-בנייה, עליידי מר מון נסיעתו של מר גריפל לאוסטרליה. ברצוני לקבוע, כי סיפור זה ראוי ש-

יכלל, עם כל הכבוד להעולם הזה, בסיפ" רי מדע-בדיוני. מר גריפל נסע לאוסטרלי ליה עליפי הזמנתו של ראש-עיריית סיד-גי, מר ל. פורט ועל חשבונה של עיריית סידני. היה זה ביקור-גומלין לביקור של ראש עיריית סידני בתל-אביב, אשר גם הודיע אז, במסיבת-עיתונאים, כי הזמין את מר גריפל להיות אורחו בסידני. בעת ביקורו שם ביקש מר גריפל לפ" גוש משקיעים פוטנציאליים, כדי ל"מ" כור" להם תוכנית-פיתוח של תל-אביב, שמר גריפל לקח איתו להו"ל. מר קלקא, שיש לו קשרי-עבודה באוסטרליה, סייע למר גריפל ביצירת קשר עם אנשי-עסקים שהוא מכיר שם. האם זה פסול?

באשר להסדר-התשלום שנעשו עם ה" קבלן הנ"ל, אמת אחת היא שאת המג" עים ניהל מר קלקא עם גיבורות העירייה ולא עם מר יגאל גריפל. אמת שנייה: הסדר-התשלום נעשו, כי אחרת לא ניתן היה לגשת לפינויים באיזור הבנייה, שהוא תנאי להקמת הבניין. ההסדר עם מר קלקא אושר בוועדה-הכספים של עיריית תל-אביב. עד כאן האמת, וכל האמת.

א. הדין, ממלא-מקום דובר העירייה, תל-אביב

● המילה "גמל" היא המצאה של ממלא-מקום דובר העירייה. כל העובדות בכתבה הנ"ל היו מדויקות ונכונות.

אל תתנו להם רובים!

מיום היווסדו של המישמר-האזרחי, לא נהרג עדיין כל מחבל שהוא מרובהו של איש המישמר. אבל לעומת זאת, בשבוע שעבר קרה המיקרה המייודע-כמה שאיש המישמר-האזרחי רצח את אשתו ברובה שקיבל לצורך תפקידו במישמר. אם זוהי המטרה אצל מיספר מסויים

של "מתנדבים", למה לא להגביל עד למינימום את מיספר הרובים המחולקים להם?

א. ש. תל-אביב
הספר — טעם-לפגם

עם כל הכבוד לאורי דן, כעיתונאי ליר חם וכאיש הלוחם על דיעותיו (ועל אלה של אריק שרון), אני תמה על סופר כיש-רוני זה, שמאז מילחמת יום-הכיפורים כתב הרבה על "המחדל", ועל עידן האל-בומים המשכרים שאחרי מילחמת ששת-הימים שהיה גורם חשוב למחדל הנורא, שהחליט להמשיך ב"מסורת" בלתי-שקולה זו, ומיהר להוציא אחרי "פעולת יהונתן" ספר-ניצחון מהסוג שאחרי מילחמת ששת-הימים.

הספר מיותר לחלוטין, ואף גורם נזק מבחינות רבות. רובו של הספר תיאור אישים שהשתתפו בפעולה, גם ישראלים וגם אוגנדיים, תיאור קצר של המיב"צ, ותיאור החזרת השבויים הביתה, מזור, אך עובדה: זיכרונם של הישראלים ש" נהרגו בפעולה — כימעט שאינו מועלה בספר ה"רוני". המחבר מרומם איש-צבא מסוימים, פוליטיקאים ועוד. נדמה — לאחר קריאת הספר — שאין אורי דן מחדש הרבה בסיפורו. הכל כבר פורסם ונכתב בעיתונות, ואין כל חדש וסנסציה בסיפ" רי. אינני מבין את מניעיו!

אורי דן הוא האחרון שהייתי מאמין עליו שמטרת הוצאת סיפרו היא לגרום רווחים כספיים קלים על חשבון הנפלים ב"מיבצע יהונתן". ולכן אני תמה עליו מאד.

והעיקר: אסור שלאחר מיבצע מסוואר זה נחזור שוב לתקופת שיכרון, תקופת אלבומי מילחמת ששת-הימים, כי כך נבנה